

Ontwerp van wet houdende invoeging van Boek XIV « Marktpraktijken en consumentenbescherming betreffende de beoefenaars van een vrij beroep » in het Wetboek van economisch recht en houdende invoeging van de definities eigen aan boek XIV en van de rechtshandhavingsbepalingen eigen aan boek XIV, in de boeken I en XV van het Wetboek van economisch recht

AMENDEMENT N° 1

In artikel I.8.29° a van het voorstel van wetboek economisch recht, de woorden « op permanente basis» vervangen door de woorden « gewoonlijk ».

VERANTWOORDING

Het woord « gewoonlijk » is veel beter aangepast aan de toestand van vrije beroepen.

Meer bepaald wat de advocaten betreft kan deze uitdrukking verwijzen naar de gevangenis, een politiecommissariaat of het justitiepaleis, aangezien het in de aard van hun praktijk ligt om er relaties met cliënten aan te knopen.

Zonder deze verduidelijking zou een cliënt die een advocaat raadpleegt in de gevangenis, een politiecommissariaat of het justitiepaleis het recht hebben de overeenkomst binnen 14 dagen te herroepen, zonder te moeten betalen voor de reeds geleverde diensten, wat onaanvaardbaar is aangezien de cliënt die diensten onverwijld wenst te krijgen en deze dikwijls de essentie van de gewenste prestaties omvatten.

AMENDEMENT N° 2

In artikel XIV.19. alinea 2 van het voorstel van wetboek economisch recht, de woorden « geheel dan wel gedeeltelijk » inlassen tussen de woorden « bevelen, » en « zonder teruggave » »

VERANTWOORDING

Artikel XIV.19, §2 van het voorontwerp voorzagt in de mogelijkheid voor de rechter om bij inbreuk op bepaalde oneerlijke beroepspraktijken een gedeeltelijke teruggave van de betaalde bedragen te bevelen, wanneer hij van oordeel is dat een dergelijke teruggave in het licht van de betrokken inbreuk een meer aangepaste sanctie uitmaakt dan een volledige terugbetaling. Deze mogelijkheid, hoewel volkomen redelijk en logisch, werd in het ontwerp van wet, dat bepaalt dat de betaalde bedragen in alle omstandigheden volledig moeten worden terugbetaald, om volledig ongegronde redenen weggelaten.

De memorie van toelichting verantwoordt immers deze wijziging, gevolg gevend aan een opmerking van de Raad van State, teneinde dit artikel af te stemmen op de overeenkomstige bepaling van de WMPC en van boek VI van het wetboek. De Raad van State heeft echter voorgesteld om boek VI af te stemmen op boek XIV teneinde een gedeeltelijk teruggave in beide gevallen te voorzien, en niet het omgekeerde (cf. advies van de Raad van State, p. 13; memorie van toelichting, blz. 35) en heeft de WMPC,

waarvan het ontwerp van wet de opheffing voorziet en derhalve geen afstemming op dit punt vereist, niet vermeld.

De mogelijkheid van een gedeeltelijke teruggave moet derhalve in dit artikel terug worden opgenomen.

AMENDEMENT N° 3

In artikel XIV.21. van het voorstel van wetboek economisch recht, de bepaling als volgt te herschrijven: « *wanneer de beoefenaar van een vrij beroep een telefoonnummer openstelt voor consumenten zodat deze per telefoon met de beoefenaar van een vrij beroep contact kunnen opnemen over de door hen gesloten overeenkomsten, mag aan de consumenten voor dergelijke telefonische contacten niet meer in rekening worden gebracht dan het basistarief* ».

VERANTWOORDING

Het ontwerp van wet moet de precieze bewoording overnemen van Richtlijn 2011/83/EU van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten (artikel 21), zoals dit voor andere artikels wordt gedaan.

De memorie van toelichting (p. 7) bepaalt immers dat : « *de omzettingbepalingen hernemen de inhoud van de richtlijn. Wanneer de tekst van de richtlijn niet letterlijk werd overgenomen, is dit om taalkundige of legistische redenen* ».

Artikel 21 van de richtlijn beoogt de praktijk te verbieden die erin bestaat telefonische oproepen aan een verhoogd tarief te factureren.

Zoals opgesteld in het ontwerpvoorstel zou artikel XIV.21 van het ontwerp van wet kunnen bedoelen dat een advocaat die telefonisch wordt geraadpleegd over een gesloten dossier (bv. over de interpretatie die moet worden gegeven aan een contract dat de advocaat voor zijn cliënt had opgesteld), geen erelonen zou kunnen opvragen voor de raadpleging die het voorwerp uitmaakt van die telefonische oproep. Deze dubbelzinnige bewoording is het gevolg van een slechte omzetting van artikel 21 van de richtlijn, die de toestand beoogt waar een handelaar een telefonische dienst uitbaat die de mogelijkheid biedt hem op te bellen aangaande reeds geleverde goederen of diensten ("call center") en hem in dat geval het verbod oplegt de telefonische oproep aan een verhoogd bedrag te laten factureren, met het oog zich er een gedeelte ervan te laten terugstorten door de uitbater van de telefonische dienst.

AMENDEMENT N° 4

In artikel XIV.38. van het voorstel van wetboek economisch recht, een § 3 inlassen als volgt : « *Dit hoofdstuk is evenmin van toepassing op overeenkomsten gesloten buiten de gebruikelijke plaats van beroepsuitoefening waarbij de betaling door de consument ten hoogste 50 euro bedraagt.* »

VERANTWOORDING

Artikel 3.4 van Richtlijn 2011/83/EU van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten laat België toe de bepalingen ervan die betrekking hebben op overeenkomsten gesloten buiten de gebruikelijke plaats van beroepsuitoefening niet toe te passen wanneer zij een betaling voorzien van ten hoogste 50 euro. Het ontwerp maakt daar geen gebruik van. Echter, het komt niet zelden voor dat de leden van bepaalde vrije beroepen buiten hun kantoor raadplegen. Aldus komt het voor dat advocaten raadplegingen geven in het justitiepaleis voor zaken van gering belang, die niet onder de regels vallen van de juridische bijstand en waarvoor de erelonen niet meer dan 50 euro bedragen. In dergelijke gevallen zou geen contract moeten worden opgesteld, aangezien de kosten en de formaliteiten in de praktijk tot gevolg zouden hebben dat dergelijke diensten niet meer zouden worden geleverd.

AMENDEMENT N° 5

In artikel XIV.55. van het voorstel van wetboek economisch recht, de woorden: «, of een deel daarvan, », tussen « verlening van de dienst » en « uitgesteld wordt » , weglaten.

VERANTWOORDING

Volgens de memorie van toelichting (p. 43) neemt dit artikel artikel 79 WMPC over aangaande de bestelbon.

Er is geen reden om af te wijken van de Franse bewoording van artikel 79 van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming (B.S. 12 april 2010), dat artikel XIV.55 beoogt over te nemen en die in het Frans als volgt is opgesteld : « *Bij verkoop is elke onderneming verplicht een bestelbon af te geven wanneer de levering van het goed of de verlening van de dienst uitgesteld wordt en er door de consument een voorschot wordt betaald* ».

De *ratio legis* van deze bepaling is dat een bestelbon dient opgesteld te worden wanneer de levering van de dienst is uitgesteld. Echter, wanneer de levering van de dienst begint bij het sluiten van het contract, zelfs als wordt ze gespreid in de tijd en een gedeelte ervan derhalve wordt uitgesteld, hoeft er geen bestelbon te worden opgesteld.